

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah.
Valja za vse leto... \$3.00
Ima 10.000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PIBARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PIBARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 45. — ŠTEV. 45.

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 24, 1914. — TORKE, 24. FEBRUARJA, 1914.

VOLUME XXII. — LETNIK XXI.

Anglija zahteva intervencijo Združenih držav v Mehiki.

—
ANGLIJA SAMA NE MORE INTERVENIRATI. — O SLUČAJU ANGLEŠKEGA PODANIKA BENTONA SE JE RAZPRAVLJALO V PARLAMENTU. — SIR EDWARD GREY, ANGLEŠKI MINISTER ZA ZUNANJE ZADEVE, JE IZJAVIL, DA JE PRIŠEL ČAS, DA INTERVENIRajo ZDRUŽENE DRŽAVE. — STROGA Kritika POLITIKE PREDSEDNIKA WILSONA. — BRYAN ZAGOVARJA GENERALA VILLO.

Washington, D. C., 23. feb. — London, Anglija, 23. feb. — Angleška vlada pričakuje od Združenih držav glede usmrčenja Williama S. Bentona, ki se je izvršilo dne 16. februarja v Juarezu na povelje generala Ville, da bodo istotno postopale ter zahtevale isto zadodčenje kot da bi bil Benton ameriški podanek.

To ironično zahtevo bo predložil danes angleški poslanik Spring Rice, državnemu departmantu v Washingtonu.

Donneva se raditega, da bosta predsednik Wilson in državni tajnik Bryan opustila dosegano politiko čakanja in sicer iz sledečih vzrokov:

1. Pristaja vladne politike se boje, da bi se tudi v senatu ne oglasili glasovi za intervencijo v Mehiki, aka državni departmanti ne garantira varstva življenja in imetja tujev v Mehiki. 2. Senatni komitej za zunanje zadeve bo zahteval do sreda od državnega departmanta vse informacije glede položaja v Mehiki. 3. Več senatorjev dolži ameriškega konzula v Juarezu, Edwardsa, pristranosti v prid Ville. Baje je tudi odpotrijal pristranska in deloma nezanesljiva poročila glede položaja. 4. Tudi državni departmanti nezadovoljen s konzulom Edwardom, a smatra sedanjim situacijo za preveč kočljivo, da bi ga nemudoma odpoklical. 5. Bryan je napram angleškemu poslaniku izrazil, da gotove razmere opravičujejo usmrčenje Bentona, s čemer je hotel najbrž reči, da je za Washington afera konečna.

Državnevo department je do šlo veliko brzojavk v pisem, v katerih se zahteva izročitev trupla Bentona. Truplo kaže baje znake trpinčenja poleg ran, po vrčenjih po krogljah.

V enkratnem smislu se izrazajo tudi vsi drugi evropski listi, posebno francoski. Sedanje politiko označujejo kot blaznost. Zdržave morajo poseči vmes ali pa spustiti Monroe-doktrino. Ako šola stvar tako naprej, bodo morale poseči vmes evropske vešile, vsled česar bi bilo s Monroe-doktrino pri kraju.

Stavka premogarjev na Francoškem.

Taft bo bodoči predsednik Lafayete univerze.

Pariz, Francija, 23. feb. — Počela iz premogovnih distrikov pravijo, da je veliko delavev v St. Etienne odložilo danes delo. Posamezni rovi so le deloma, drugi pa popolnoma izvan obrata. Vlada je odposlala v stavarske distrikte močne vojske oddelke v varstvo rovov, vendar pa se dosedaj še ni poročalo o kakih nemirih. Stavka je protest premogarjev proti eliminaciji nekaterih določb starostne zavarovalniške postave.

Mastna služba.

Washington, D. C., 23. feb. — James M. Curley je župan mesta Bostonia in obenem zastopnik 12. okraja države Massachusetts v Kongresu. Ker ni bil nekaterega po volji, da je plačan za obe službi, je vložil republikanec Mann resolucijo, ki zahteva, da naj se ga odstavi. O resoluciji bo razpravljal justični odsek.

Znižana cena za krasni in-brzi parnik (Avstro-American proge)

Kaiser Franz Josef I. odplije v soboto dne 7. marca vožja do Trsta same 13 dni.

do Trsta ali Reke - \$25.00
do Ljubljane - \$26.18
do Zagreba - \$26.08

za posamezne kabine (oddelki med II. in III. razredom), vsega valjajo samo \$4.00 več za Cestasto, in ostalo polovica. Ta oddelki posamezne družinske pohištvo.

Vožja listek je dobti pri FR. SAKSER, 62 Cortlandt St., New York.

Upliv tarifa.

Trgovinski tajnik je zelo optimističen glede splošnega gospodarskega položaja.

Wheeling, W. Va., 23. feb. — V nekem govoru, katerega je imel tajnik Redfield trgovinskega departmента pred tukajšnjem trgovsko zbornico, je konstatiral, da je nastopilo splošno izboljšanje v vseh naših industrijskih in trgovskih razmerah. Obrazožil je, da je redeniranje carine po novi postavi brezvratno povzročilo znižanje cen živil in gotovih industrijskih produktov. Rekel je nadalje, da so klimatične razmere, ne pa industrijska depresija povzročile, da je toliko brezposelnih v New Yorku in drugih industrijskih središčih dežele. V dokaz je predložil tajnik Redfield obsežen dokazilni material. Govor tajnika je bil sijajan zagovor ne le nove tarifne, temveč tudi vilotne postave. Administracija noče baje delati trgovini in industrijski nikakih težkoč.

"Novi tarif", je rekel Redfield, "ni dosedjal imel za posledico, da bi se zvišal import manufakturnih izdelkov, ki bi stopili v tekmovanje z našimi domačimi. V veliki meri pa je nova postava uveljavila na uvoz živil. Ostaneta le še dva vprašanja, namreč vprašanje cen splošnih potrebev in vprašanje brezposelnosti. Tekom zimskih mesecov izgubi v vseh severnih državah na tisoče ljudi delo, in ti se zbirajo v večjih industrijskih centrih."

Razmere na Kitajskem.

Predsednik Yuan-Shi-Kai se privravlja, da se proglaši kitajskim cesarjem.

Pekin, Kitajska, 23. feb. — Danes se je zaznalo, da se predsednik Yuan-Shi-Kai pripravlja, da se proglaši japonski cesarjem v prihodnji zimi, in sicer v slučaju, da se moglo izvesti načrte administracijskega sveta. Njegovi nasprotulki so ga že dolgo časa imenovali diktatorja ter so prorokovali, da bo prisel dan, ko se bo proglašil kitajski cesar.

Oropani naseljenec.

Včeraj je postavilo sodišče Vasilja Stetska s št. 219 vzh. 3. cesta pod \$2000 varščine in ga poslalo v Tombs. Obdolžen je, da je okradel Aleksandra Sadovskega, ki se je hotel po štirilettem bivanju v Ameriki vrnil v domovino. V Battery parku so ga ustavili trije možje in mu rekli, da ju je našel demar, katerega so baje oni izgubili. Sadovski je odpril demarino in jo jum pokazal. Rafinirani tatovi so začeli brskati po njem in mu ukradli 805 rubljev. Ko je po pretku par ur pogledal in denarnico, je našel v njej samo kos raztrganega časnika. Ves presenečen je letel na policijsko stražnico in vse izpovedal. Kmalu nato so arretirali Sletska, kogega je takoj identificiral za onega, ki mu je ukradel denar.

Umor.

Corning, N. Y., 23. feb. — Danes zjutraj je ustretil 19-letni David Dunn Harrya Edwardsa, nočnega blagajnika neke tukajšnje družbe. Morris je hotel oropati blagajno. Edwards je pa začel klicati na pomoč. Ker je Dunn videl, da mu preti nevarnost, je potegnil iz zepa revolver in ustreil na blagajnika. Padel je v sreči zadel takoj mrtev na tla. Policija je šla po sledi in snegu in ga popoldan arretirala. Pri sebi je imel še nabasan revolver. Zagovarjati se bo moral pred veliko poročno.

Generalna stavka portugalskih železničarjev.

Lisbona, Portugalsko, 23. feb. — V tukajšnji mestni občini so prenehali dajati proste obede brezposelnim. Dvorano se je zaprlo, ker se je porabilo dovoljeno sveto \$30.000. Več kot 2000 ljudi je čakalo včeraj na zadnji prosti obed.

Argentinski mesec.

Parnik "Vandyck" je pripeljal včeraj iz Južne Amerike v New York tisoč ten argentinskega meseca in veliko množino surovega masla.

Radi postavnega pravnika, rojstnega dne Washingtona, je izstala včerajšnja številka, kar naj blagovolijo načrtniki vzeti na znanje.

Barbarsko postopanje s strajkarji v Calumetu.

Včak so tolki žene strajkarjev s puškinimi kopiti. Izjava Mrs. Ane Fodar-jeve.

V ZAPOR.

Priča pred kongresno komisijo. Jetniku so odvzeli orožje in ban-kovec za pet dolarjev.

Hancock, Mich., 23. feb. — Kongresni odbor za preiskavo razmer v strajkarskih okrožjih je danes zasljal več žensk, katere so vojaki s pravimi prepali, suvali in zapirali v ječe. Žena strajkarja Borisa Fodarja je rekla, da je prisel 30. julija v njeni stanovanje šerif Hiekkila s pomočnimi šerifi in vojaki. Ker jim ni hoteli povedati, kje je njen mož, so planili nanjo in jo začeli obdelovati s pestmi. Šerif je jo za laste vlekel na dvorišče, vojaki so jo pa tolki s puškinimi kopiti.

Mrs. Erzi Piher je izjavila, da so jo 10. septembra napadli pomozni šerifi, vezvali in odvleli v zapor v Eagle River, kjer je ostanala ob samem krahu in surdiljivi vodi več dni. Pri obravnavi so poskušali šerifi vse utajiti, kar se jim pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno, ki jo določa zakon. Strajkar Pietrel je rekel, da so ga nekega večera ustavili vojaki na cesti in ga odveljali v zapor. Prej so mu pa še odvzeli vse orožje in bankovec za pet dolarjev; tega demarja ni nikdar več videl. Kapitan Blackman je z golo sabljo preprečil neko žensko, vselej česar je zadolila težke poškodbe na glavi. Vojaki so napadali speče strajkarje in jih menili tebičini zapirali v ječe, nakar so jih sodniki kaznovali, ne da bi jih prej zasliali.

Težkoče in nevarnosti arktičnih raziskovalcev. Kapitan Mikkel-sen in inženir Iversen.

Zadnja desetletja so rodila več pogumnih, vstrajnih in energičnih mož, ki so si nadeli nalogo raziskati najsevernejše in najjužnejše kraje naše zemlje. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in nevarnosti prestanejo takci ljudje. Prenočevati morajo po celih mesecih na ledu in snegu in večkrat se je že prigodilo, da so jedli meso težke poškodbe na glavi. Raziskovalci so se vse utajili, kar se jih pa seveda ni posrečilo. Najboljše in edino pravljivo bi bilo prisoditi tem zverem v človeški podobi najnujšo kazeno. Naravnost nevjetno je kakšne muke, težave in ne

Wanjellen, biser.

Indijska črtica. — Priedel Z. N.

"Gotovo, Mr. Armstrong. Natančno razumevam Vašo napeto nestrpnost. Saj je bila z mano ravno taka, ko sem prvič stopil na indijska tla. Toda verujte mi, da doživite še marsikatero razčiranje in presenečenje v tej deželi Džanglov in Pagodeev. No, pa vsaka šola nekaj velja. In na vsezdajnje mora biti človek vesel, če se uresniči vsaj polovica njegovega načrtovanja. Toda poglejte tam-le to krasno mesto! Ta krasota pač poplača vsa presenečenja in varanja."

Te besede je govoril polkovnik pri petdesetih letih in je služil v indijskem polku. Peljal je poleg sebe stojecga mladenca v lahni rjevoplavnem obleki in sivi čepici prav tja na parnikova železno ograjo. In tem maledemu človeku so bile namenjene besede. Od tu mu pokaže z roko proti obrežju, odkoder so ju pozdravljale v slikovitem polkrogu bele hiše velikega Bombaya. In ravno v tem hpu so se razlivali poslednji žarki potopljajočega se solnce v obledem svitu, in na valovu prostranega zaliva se je blesketalo liki milijonov bleščecih diamantov.

Z opojnimi očmi je srkal vase mlađi moč prekrasno in veličastno pokrajinsko panorama in kakor v zadušenem dvomu se mu je izvilo iz prsi: "Ne morem vjeti, gospod polkovnik, da ima ta bajna dežela toliko senčnih strani. Ali niso ljudje v tem nebeskem raju sami angelji? Moreli imeti nedoktrinost v zahrbnosti tu svojo zaledo, kjer se razdeva božja vsemogočnost tako bajno čudovito človeškemu očesu. Ne, Mislim, da vidite vse prečeno!"

"In vendar govore dejstva v prilog mojim trditvam," mu odgovori častnik motrek z rahlim snehkljem zardeli obraz mladega potnika.

Z njim se je bil seznanil polkovnik med vožnjo iz Glasgowa proti Bombayu, kamor se je iz svoje domovine vratal po večem dopustu.

"Clau Cumming" je medtem dospela v svoje sidrišče.

Z velikim truščem so zarožljale ogromne železne verige skozi velikansko luknjo v vodovje. In komaj se je ustavil mogočni parnik, je že kar mrgelelo ladje, čolnov in čolničkov okoli njega.

Armstrong se je poslavil na višje stopnje od svojega ljubnivega sopotnika, ki je hotel takoj odui k svojemu polku.

"Kadar pride do Mirzapore, me obišite," de polkovnik prijavno z hudomušnim nasmehom v svojih resnih sivomodrih očeh. Na potovanju se zmislite tudi na moje prerokovanje, če Vas slučajno zlostoti presenečenje, in se pojavi med Vašimi angelci tudi nekaj hudičkov."

Razburjeno srečo je bilo urneje Percyju Armstrongu, ko je zapustil na pomolu mali čoln in je njegova nogu stopila prvič na indijska tla. Vkljub svojim mladim letom je bil Armstrong druzbenik svetovnoznamen glasowske tvrdke Immingham & Armstrong.

Drugi družabnik, George Immingham, je bil starejši gospod in bi ne mogel prav lahko prenesti težav in sitnosti dolgega potovanja po morju.

Ker pa sta imela dva glavna lifieranta svoj sedež v Bombayu in je bilo potreba osebnega posmenka, se je odpeljal tjakaj Armstrong. Percy ni bil še nikjer drugod kakor na Angleškem in Škotskem. Ker je bil pa že na poti, si ni mogel kaj, da ne bi izrabili te prilike ter si ogledal tudi notranjosti te čudovite dežele.

Po včasih, ki mu jih je naredil Bombay, je bil pravzaprav za spoznanje že presenečen. Pred njim se je razleknila Esplanada, ena glavnih cest v indijskih trgovinskih metropoli (prestolici). Velikanske in bahaste industrijske palače se dobi tudi na Angleškem, in to valovanje ljudske množice iz vseh narodov se prav nič ne razložuje od vsakdanje prometne slike na Višarski cesti v Londonu. — Ali vendar se je zdelo, da preveva nekaj tajanstvenega to indijsko ozračje in kri se urneje pretaka po žilah. Prav živilo se je, da je to mesto samo krška, napol evropskih narodov, za katerim se skriva pravi obraz te čudne dežele, z jezeri ču-

desov, pa tudi s tisočerimi pričami nekdanje veličastnosti.

Počasi je tavil Percy Armstrong po Esplanadi navkreber. Slednjič se znajde pred poslopjem, ki je bilo zelo skromno in pripoto in na česar pročelju se je blesketalo v zlatih črkah ime "English Hotel." Ta hotel, ki je bil med najstarejšimi na tistem trgu, so mu na krovu posebno priporočali. Ogledavši si ga površno stopi v senčeno vežo, v kateri je nekaj stolov-pletenjakov pod širokopernimi palmami prijazno vabilo potnika k udobnemu odpocitku.

Preden se je še zavedel, mu že prihiti iz pisarne poslovodja, rdečelast Irec v najlepši moški dobi, nasproti.

"Oh — gospod žele sobo? Posim, blagovolite stopiti notri! Priljuba se na krovu? Lahko se zanesete, gospod, da se vse preskrbi z največjo točnostjo in nastanostjo!"

Armstrong gre za uslužnim poslovodjo v pisarno. Zapisavši svoje ime v knjigo za tuje izražajoči, da potrebuje za svoje nadaljnje potovanje v notranjščino sluge-dmačina, ki so mu znane vse razmere po deželi.

Irec ga posluša pazljivo. Naužinje ga pa prekine z važnim usmehom. "Drugega nič? Slugo Vam preskrbi takoj. Dovolite mi samo en trenotek!"

In urno odhiti na verando ter zaklječe z mogočnim glasom: "Wanjellen!"

Pod verando je taborilo nekaj sinov starega rodu Hindu. Kadili so sedle, klepetali in takoj kradli svojemu bogu sónčni dan. Ob poslovodnjem klicu so dvigne izmed njih rjav in temnočrnolast potomec Hindov ter jame počasi stopati po stopnieh, ki so držale k verandi.

Poslovodja ga zagrabi za ramen in meninič in tebiči ter ga privleče pred Armstronga.

"Tukaj, Mr. Armstrong! Mislim, da Vam bo po volji. Wanjellen Allagialla pozna deželo in je kolikor je meni znano, pošten in priden."

Po teh besedah ju pusti sama. Wanjellen je bil star okoli štiridesetih. Po svojih zmožnostih je bil popolnoma dober za vodnika in sluga. Saj je že marsikaterikrat spremljal častnike in druge potnike po deželi. Nikakor pa ni bil doslej nič kaj zadovoljen s svojimi gospodarji. Kajti noben izmed njih ni bil podoben niti približno idealu, ki si ga je ustvaril Wanjellen. Po njegovih mislih bi moral imeti vsak tak "idealni sahib" sledče prednosti: Kar najbolj neznana bi mu morala biti indijska dežela, in hindostanskog jezika bi smel razumeti ravno toliko kakor Wanjellen slovenskega. Nadalje bi moral prepustiti njemu, Wanjelenu, popolnoma nakup vseh potrebi za potovanje. Tudi bi ne smel v svoju evropski radovednost izprševati, zakaj je mese v Indiji tako strašno trago, ali počemu je neki moki cena kar namah spet poskočila za toliko in toliko annov. Sahib bi mu sploh ne smel gledati tako strogo na prste, kar bi bila glavna njegova vrlina. Slednjič bi mu moral dati tudi dobro plačo, katera bi moral biti z delom približno v obratnem razmerju.

Wanjellen jo torej zastopal brezvumno tiste ideje kako mnogi drugi posli po celem svetu.

Molče sta si stala nekaj časa gospod in sluga nasproti. Armstrong je bila Hindova zunajnost povseči. In nikakor si ni mogel razjasniti, počemu ga je polkovnik tako silno svaril pred domordnimi slugami.

"Torej," se priča pogajati Armstrong. "Torej, ko opravim svoje kupčiske zadeve v Bombayu, nameravam potovati v notranje kraje to dežele. Kdaj lahko nastopi službo?"

"Takoj, gospod!" odgovori Wanjellen.

"In koliko zahtevaš?"

"Petinštirideset rupijev na mesec!" je bil Wanjellenov kratki odgovor.

Armstrong izračuna naglo v mislih, koliko je to v angleškem denarju. In ni se mu zdelo preveč. "Dobro, jaz sem zadovoljen. Lahko nastopi svojo službo in že pojutrišnem odpotujeva že morda."

"Prav dobro, gospod!" de Wanjellen poklonivši se prav pičo ter odecincu po stopnicah dol in svojim tovarisom.

Naslednje jutro je prišel Wanjellen točno v službo in Percy Armstrong si v resnici ni mogel želite boljšega, poniznejšega in poslužnejšega sluge. Hind mu je čital takoreč vsako najmanj

šo željo iz oči, in Armstrong si šel na prezo za tatinškim zlikovcem.

Kmalu se vrne znagovito mačavec črnogled! Naj bi le poznal mojega sluge." V veliko presenečenje mladega trgovca se je potovanje odrinilo za nekaj dni. Armstrong ni mogoč, da tako naglo opraviti svojih poslov v Bombayu.

Ko je pa izrazil Wanjellenu slednjič svojo željo, da bi se dvignila neko jutro v notranje kraje indijske dežele, je Hindu zravnal prav nič. Mučno ginjen zre nanj.

Ta dozdevni tat se vrže pred Armstrongom na kolena ter ga prosi s povzdignjenimi rokami milosti, česar pa Armstrong ni mogel vedeti — to je skrbel med to boleznijo — to pot pa zares.

To se je pa moglo zgoditi le tisti čas, ko je Wanjellen zvestrel stregho svojemu gospodu v njegovim bolezni in ni mogel tako strogo paziti na dolge prste hotelske služinčadi.

In sklenila sta počakati še nekaj dni na mestu, da popolnoma okreva Armstrong.

Neko jutro je bilo Armstrong poklice Wanjellenu z zvoncem. Ali ni ga bilo, pa ga ni bilo. Percy se vsled tega obleže urno ter gre v Wanjellenovo sobo. Tu se mu nudi žalosten prizor. Hind je mikastila najhujša mrzlica. Obraz mu je bil zelenkast in nemirno so plavale njegove oči po sobi.

"Wanjellen, kaj ti je?" zavpije Armstrong prestrašeno. "Tačko počišči po združniku!" Bolnik se oklene Pereyjeve roke ter zašepeče s hripavim in pridušenim glasom. "Ne po angleškem doktorja, sahib! Dobrega portugalskega zdravnika mi naročite. Le ta mi še pomaga!"

"Ali menite, da je to mogoče?" Poslovodja je skomnil z rameni. "Roti se pri bradi svojega proroka, da mi zločinec. In muževani navadno ne lažejo ob svoji prisegi. Prav lahko je mogoče, da je kdaj drugi ukradel žlice ter jih skril tamkaj."

"No, potem pa izpustite fanto, meni Armstrong olajšano. "Saj so žlice spet na svojem mestu."

S tem je bila ta zadeva končana. In prihodenči jutro sta nadaljevala potovanje.

V Benaresu sta kupila nekaj jeklenih predmetov, v Agri zlatih vezenin v Delhiju pa nekaj bakrenih izdelkov.

V Agri je pogrešil Armstrong več zaupanja do svojih zdravnikov-rojakov. Da pa izpolni željo svojega sluge, pošlje hotelnika strežajo po enega tistih dvomljivih portugalskih zdravnikov. Seveda je imel Armstrong veliko več zaupanja do svojih zdravnikov-rojakov. Da pa izpolni željo svojega sluge, pošlje hotelnika strežajo po enega tistih dvomljivih portugalskih zdravnikov.

In ni ga bilo treba čakati dolgo. In tudi mudil se ni bogva kaže dolgo ta Portugalec ob bolniški prstan. Wanjellen izvedeši o tej nezgodbi je hotel ročno poklicati policio na pomoč. Ali Armstrong mu je to zbranil, ker se je zbal, da se mu spet ne pripeti kaj takega kakor v Delhiju. Upal je, da se že kako najde pogrešan: prstan, meneč, da ga je najbrže potegnil ob umivanju s prsta in ga kamen založil.

Ali topot se je motil. Izgubljene prstana ni bilo odkoder.

Skoraj v vsakem hotelu in v vsaki kremi, kjer koli sta se vstavila in prenočevala, je kaj zmanjkal Armstrong. Tatu se ni založil. Čeprav je prezal često Wanjellen nanj ter ga iskal zares nezgodbi vnotru. Armstrong se je zahvaljeval svojemu stvarniku, da mu je naklonil takega vzpostanjaka za sluge. Kajti prav gotovo bi ga bili tatoi okradli do kože.

In nepričakovani dogodek je že bolj zbljžal gospoda in sluge.

Tik pred njunim odhodom iz Agre je napadla mrzlica Armstronga.

Ponoči in podnevi je bdel Wanjellen počitovanje ob holniški

postelji svojega gospoda, dokler konci težavno, in komaj razumu ni odleglo popolnoma. Ker ni ljubo zaščepočejo njegove modri.

Armstrong poznal te bolezni, je kaste ustne: "Sahib, še eno prošno! Pošljite moj kovčeg moji ženi v Bombay. Moji prihranki so notri, in nikomur ga ne zaupam lažje kakor Van."

Ginjeno oblubi Armstrong da natančno izpolni zadnjo željo umiročenemu.

Pol ure pozneje je zahtevala smrt svojo žrtev.

Armstrong je odkritočeno žaloval za svojim slugom, in zdelo se mu je, da je kakor zapuščena sirotina v tuji deželi. Najprej je skrbel za spodoven pogreb. Potem pa je naročil pri kamnoščku v Goa nagrobnik kamen s sledenim napisom: "Tu počiva moj zvesti sluha Wanjellen Allagialla, katere mu je dal postaviti ta spomenik njegovu žalujču gospod in prijatelj polkovnik.

* * *

Armstrong je ostal še toliko časa v Goa, da so postavili nagrobnik, potem pa jo mahnil kar najhitrejšo nazaj v Bombay izpolnit Wanjellenu dano objubo.

Wanjellenova žena je stanovala v Mazagonu, bombayskem okraju, kjer stanujejo ponajveč Portugalci. Veliko število stanovanjskih hiš je v tem mestnem delu. Domačini dobre tu streho le nekaj annov na mesec za celo svojo družino. Ce dela mož družod pošilja cel zaslužek svoji družini, dokler se ne vrne in še le potem naredi s svojim hišnim gospodarjem račun.

Percy Armstrong se torej nato proti Mazagonu. Ker je prekoračil pristaniško mejo, je moral s svojimi kovčagi pred carinski uradnikom.

Tega pa menda ni pomislil ranjki Hindu.

Nič hudega sluteč da Armstrong je skomnil, katerega žaljubi dobrega tovariša. Vsi ugovorji zdravnikov, da je kolera zelo naležljiva bolezni, nisoč pomagali. Armstrong je postal pri bolničarju ter mu stregel tako pozitivno. Kakor je Wan-

zel je pregledal kovčega.

Percy-ja Armstronga so grozno zadele te besede. Kajti žaljubi dobrega tovariša. Vsi skrbovno zaviti v Wanjellenovem kovčagu. Ko nato pa mu pomoli carinski uradnik njegov zlati prstan, kateri mu je izginil v Agri.

Po nadaljnem preiskovanju se je dokazalo, da je Wanjellenov kovček neizcrpljiva najhujša lojstva.

Brzovljiva agentura v Petrogradi je pooblaščena, da kategorično dementira vesti, ki so nastale v Parizu glede nakupa Putilove tovarne od Kruppov s pomočjo nemških bank. Tudi v slučaju, da bi se nameravala Putilova tovarna povečati, ne bo nikdar dovoljeno, da bi se Krupp le količaj udeležil te akeije.

Oproščeni Judi.

Pred porotnim sodiščem v Minsku se je vrila že več dan porotna obravnavna proti 90 Judom zaradi prepovedanega krošnjanja v okoliških vasih in naselbinah.

Porotno sodiščje je vseh 90 Judev

oprostilo, če da se jim pri njihovih kupčejah ne more dognati goljufija. Judi so pač znali varovati svoje interese na način nevednosti ljudstva tako, da so bili za vsak sklad sodnega postopanja postavno kriti.

Z E L O V A Ž N O

za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojcem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako po

Zapreka.

Priovedka. — Priredi Z. N.

Pismenoša Peterček stopa zjutraj zamisljeno in slovesno po trotoarju "Glavnega trga", in z vsakega okna in izza vseh vežnih vrat bulijo zvedavno radovalno oči za njim, kamli obrne kokane. Kakor vselej gre tudi danes najprej k lekarnarju Strupu, potem k konzulu Andrejku, na to pa jo mahrne — namesto k doktorju Jezičku — na veliko začenje vseh zjal proti majhni in ozki "Ribji ulici".

Kdo neki bi utegnil dobiti tamkaj pismo?

Pred hišo vdove Butariee obstane ter potrka na okno. Ko pogleda vdova skozenj in uze Petra, se silno ustraši. Po njenih nazorih prineso pisma vselej nesrečo v hišo. Ali Peterček nima nobenega pisma danes zanj, pač pa zelo vzhodno ustno sporočilo.

Od mojstra Smole, čevljarija ga primaša popolnoma iz čiste prijaznosti, ker mu je zadnjikrat tako poeniti zaračunal zelesnapetnike. Peterček zanoslja nekoliko ter vpraša barve izpremenjanjo v dove, kaj naj poredi mojstru. Kajti stvar je takale: Ali jo sme posetiti mojster Smole točno ob treh. Ce pa ima ravno pranje pri konzulih, ali lekarjevih, naj mu naznani, kateri dan jo sme obiskati? Da, to je, kar ji ima sporočiti on, pismenoša Peterček, in čaka samo še odgovora. In pa mudi se mu zelo, ker mora še k županu in carinariju.

Ob teh okolčinah se vdova Butariee odloči hitreje, kakor ji je bilo poznoje povšeči. Kajti komaj je odšel Peterček, se ji je že zdele zelo nespodobno, da je tako naglo sprejela posej.

Ali saj je zapazila, da hoče Smola odločno priti do svojega ellja ter jo zasumbiti. Dovolj časa se je obotavljala.

Dasi se je kar svetilo vse v sobi in se je razivil vonj po zelenem milu v njej, je vendar čistila in snaila s prav mrljeno nagle. In prav malo je manjkalo, da ni še enkrat sneila z oken za storjev in jih oprala, dasi jih pa še pred tremi dnevi obesila popolnoma sveže.

Se-le potem, ko je prišla Antja iz šole, se je spomnila, da je treba skuhati kosilo. No — na takšen dan pač ni imela vdova nobenega pravega teka. Vznemirjenost in razburjenost je bila prevelika, in napravila je le za delko kolaček iz jajec, debel in sladkorjem potresen kolaček.

Antja je široko odprla oči zaledavši slasčico in zrila materstre in začeneno — zaslutila je nenavaden dogodek v hiši. Čeprav je zapazila vdova Antjino strmenje, vendar ji ni marala razlagati, ki posajnjavati pomembnosti današnjega dne.

"Ko poješ, ti uredim lase!"

Urediti lase, sedaj, popoldne! Antja je še dalje strme bulila v svojo mater, rekla pa ni nicesar. Da je tiko današnjih dogodkov.

Nenkrat pa se jame jeziti vdova Butariee nad svojo hčerjo: Morebiti vidi Antja kak strah, ker ima tako izbuljene oči?

Strah? Ne, ali nekako tesno ji je pri sreči!

Dasi je bila gospa Butariee sveža in zdrava ženska, vendar je bilo tudi še nekaj prostorčka za praznovanje v njenem sru.

Ali strahu se ni treba bati vendar o bolem dnevu! In bila je merna, da preide Antji strah, če jo umije z mrljavo vodo in ji zvije kikito tesno na glavi.

Toda ne — Antji je bilo edenčko hujše. — Tukrat ob smrti te Amalije je imela mati ravno tako rdeča lica, in Antja je dobila tudi kolaček iz jajec — in.

Da — in Antja je neumna goska! Kajti ve naj samo, da se obeta danes velika sreča njej in njeni materi. Kajti mojster Smola pride popoldne povedati, da hoče biti odsej naprej Antji dober in skrben oče. No — in zdaj naj bo pa tako ljubeznična, da molci in drži jezik za zobmi.

To jo sicer storila Antja, ali pametnja ni bila prav nič vselega tega. Kako neki poreče mojstru Smoli potem?! Oče ali očem? V tem premišljevanju pa ni prisla do nikaknega zaključka. Ni si odločila ne za eno in ne za drugo.

Vdovi Butarieci se je zdele potrebno pokazati svoji hčerk Anji, da je še vedno ona gospodarska v hiši in jo še zna potegniti z enim samim zamahljajem čez kolena.

In tam so se pogovarjali e tejs

In potem je sedela Antja v spalnici ter kričala na vse pretege in kriplje. Prenehala je šele, ko so zaškripala vrata in se začelo boječe ječljanje čevljarija Smole.

Antja ga je eglega videla skozi ključavnino luknjo. Da bi le ne imel tistega palea, ki je tako ključovalno molej vstran, pa bi bil v modrem nedeljskem sukničju in v visokem bolem ovratniku prav čeden možiček.

Sedaj govoril mati, ali drugače kakor sicer, ravno tako svečano, kakor je govoril mojster Smola — ne, še svečanje. Pri tem pa se pregiblje sem in tje, nazaj in naprej, na desno in levo. Toda kaj je to?

Ne gre, pa ne gre. Zapreka neiznehleva zapreka je napoti, Antja, njeni hči, katera je pač že prevelika...

In govorje se je suklala zdaj sem, zdaj tja. Zdaj se je zdele da se hočeta skoraj objeti, zdaj spet, da sta si na tisoče mlj od daljena tjeue. In Smola se je bolj bolj razvremal, zarezdal v gibanju. Slednji zakriči z gromčim glasom:

Zapreko se mora odstrani — on sam jo odstrani — takoj jo hoče odstraniti!

In tem gre proti vratom spalone sobe.

"Vušk!"

In z enim samim skokom skoz odprto okno je bila Antja odzvanj na "Ribji ulici." Nato pa je bězala drve in sopihaje po ulicidle. Kajti umoriti se ne da na noben način.

To je povedala tudi lekarnarju Strupu, ko se je butnila ob njegovem debelih trebuhi, in gospodu konzulu Andrejku, ko se je zakadila med njegova tenka in dokaj visoka bedra, nadalje carinariju, potem učitelju Tabli in slednjie vsem, ki so jo hoteli ovrati na bega pred groznim mojstrom Smolo.

Da — ona, Antja, je zapreka in spomi, da potem lahko poroči Smola njeni mater!

In posrečilo se ji je, da se je izmuznila vsem ter divjala dalje. Ali pri kapitanu Veslu ni šlo takoj gladko. Izprva je ni razume takoj, ker ni prav dobro slišal na desno ulo. Slednji mu je deklica vendar dopovedala. To je nekaj grozneg! In vrhjega pa se je tudi že itak srđil na Smolo, ker mu je napravil pretesne čevlje.

Ko je hotela Antja dalje, ji nastavi star kapitan svojo rimenje palico iz bambusa med noge — in lop! pa je ležala na tleh, kakor je bila dolga in široka. Nato jo zagrabi hrabri pomorsčak odzadaj za kito in je izpusti všeč. Zadevo se mora preiskati natanko in do dna, je rekel. In če ne jenja takoj tuliti, ji potlači svoj veliki rdeči rebec v ust.

Ker je imel kapitan Veslo putko v kosteh, ni mogel hoditi takoj, kakor bi bilo treba sedajje. Moral si je torej najeti izvoščka, kateremu je zauskaval iz kočjice, kakor na ladji, dokler niso slednji dospeli v "Ribji ulici".

Da — ali Smole ni bilo več tam in z razburjeno vdovo pa nima kapitan Veslo prav nič posla: Tu ima hčer in naj boljše pazi na otroke, že jih je že ravno prinesla na svet. Hudič naj se prilika ter zlez prokletemu Smoli v čreva! Zdaj se vsaj ve, zakaj napravi Prezooček čevlj — seveda, če mu roje le také neumne misli po glavi! In nje. Butariee naj bo sram! Saj je bila vendar doslej vsega spoštovanja vredna ženska. Da je tudi pri njej ni vse v populnem redu, je on, kapitan Veslo, opazil že zadnjikrat na perelu. Bilo je plavo kakor Tili Ocean!

In tako je šlo dalje še nekaj časa, in prav nič nizaleglo, če je trdila Butarieca, če, da je odkonila Smolo — že zozirom na naročila gospoda kapitana in njene sinove, žene konzula Andrejčka.

Ne, kapitan Veslo se je srđil še bolj. He — kot gospa Smola bi bila ona, Butarieca, pač previsoka, da bi prala njegovo, kapitano, perilo, he? Zdaj jo pozna se le pravzaprav, in prav nič nječudno, da je zbežal ubogi otrok!

Proč od takih-le staršev, ki so revni kakor cerkvene misi. Kajti mojster Smola prav čisto ničle, ali vendar še tako močen, da bi ne mogel reči kapitan Veslo: "Hvala Bogu" — in zaradi njega lahko plešeta mazurko takoj dolgo, da si zbrusiti pete pravljice gori do škrepev!

Vračajo se po "Glavnem trgu" domov je začul, da ga spet tiseč čevlj. Vrhjega je opazil, da je veter spet izpremenil svojo prejšnjo smer. To oboje ga je spravilo spet ob vso dobro voljo. Ježil se je sam nase čudec se, da se je vse to izvršilo tako maglo. Saj bi bil moral kot izkušen pomorsčak izprevrediti to že vnaprej.

Tako, ko sta kapitan in kolejel odšla, je vedela cela "Ribja ulica", da nimata vdova Butarieca in mojster Smola prav čisto ničle dobrega na sebi. Kajti dasi je bil kapitan Veslo že star možakar, je imel vendar še tako močen glas, da se ga je slišalo prav na "Glavni trg".

In tam so se pogovarjali e tejs

priložnosti ravnotako. Carinar je sedel "Pri zlatem sidru" ter izbijal nesramne in podle dovitipe o zaljubljenem mojstru Smoli. In pismenoša Peterček stopa zjutraj zamisljeno in slovesno po trotoarju "Glavnega trga", in z vsakega okna in izza vseh vežnih vrat bulijo zvedavno radovalno oči za njim, kamli obrne kokane. Kakor vselej gre tudi danes najprej k lekarnarju Strupu, potem k konzulu Andrejku, na to pa jo mahrne — namesto k doktorju Jezičku — na veliko začenje vseh zjal proti majhni in ozki "Ribji ulici".

Kdo neki bi utegnil dobiti tamkaj pismo?

Pred hišo vdove Butariee obstane ter potrka na okno. Ko pogleda vdova skozenj in uze Petra, se silno ustraši. Po njenih nazorih prineso pisma vselej nesrečo v hišo. Ali Peterček nima nobenega pisma danes zanj, pač pa zelo vzhodno ustno sporočilo.

Sedaj govoril mati, ali drugače kakor sicer, ravno tako svečano, kakor je govoril mojster Smola — ne, še svečanje. Pri tem pa se pregiblje sem in tje, nazaj in naprej, na desno in levo. Toda kaj je to?

Ne gre, pa ne gre. Zapreka neiznehleva zapreka je napoti, Antja, njeni hči, katera je pač že prevelika...

In govorje se je suklala zdaj sem, zdaj tja. Zdaj se je zdele da se hočeta skoraj objeti, zdaj spet, da sta si na tisoče mlj od daljena tjeue. In Smola se je bolj bolj razvremal, zarezdal v gibanju. Slednji zakriči z gromčim glasom:

Zapreko se mora odstrani — on sam jo odstrani — takoj jo hoče odstraniti!

In tem gre proti vratom spalone sobe.

"Vušk!"

In z enim samim skokom skoz odprto okno je bila Antja odzvanj na "Ribji ulici." Nato pa je bězala drve in sopihaje po ulicidle. Kajti umoriti se ne da na noben način.

To je povedala tudi lekarnarju Strupu, ko se je butnila ob njegovem debelih trebuhi, in gospodu konzulu Andrejku, ko se je zakadila med njegova tenka in dokaj visoka bedra, nadalje carinariju, potem učitelju Tabli in slednjie vsem, ki so jo hoteli ovrati na bega pred groznim mojstrom Smolo.

Da — ona, Antja, je zapreka in spomi, da potem lahko poroči Smola njeni mater!

In posrečilo se ji je, da se je izmuznila vsem ter divjala dalje. Ali pri kapitanu Veslu ni šlo takoj gladko. Izprva je ni razume takoj, ker ni prav dobro slišal na desno ulo. Slednji mu je deklica vendar dopovedala. To je nekaj grozneg! In vrhjega pa se je tudi že itak srđil na Smolo, ker mu je napravil pretesne čevlje.

Skoz okno se je ravno nekoličko videlo v vdovino scbo. In glej! Tam stoji Butariec ter lika perilo, da je kaj — ukvarja se s svojim poslom kakor vedno. Način način je bilo zgodno.

Radi takega-le ničvredneča se odreči lastni sreči in potem se še ležati, kakor bi se ne bilo zgodilo prav nič. Da, to je čisto poensko!

Satansko bi se lahko človek azburil ob tem pogledu.

Ob takih priložnostih je dolžost vsakega človeka, da poseže mes neprisakovano in silno kator strela.

Tako si je mislil kapitan trka na vdovino okno, katerega mu odpre Butariec takoj. In ravno je hotel izraziti kapitan svoje mudi, pa mu je obtičala beseda na jeku.

He, kaj naj pomeni to?

Na kraju zož je sedela Antja ogro mojstra Smole igraje se z njegovim črnim palem.

"Heee!" vikne še enkrat kapitan Veslo z neznanško začeneno usmehom.

Da — tisti hip je vdovo všečnil trav narahlje majhina zadregal ravno tako hitro se je opogunila. Da, gospod kapitan mora je oprostiti. Če ni njen delo več povščeti gospodu Smole čevljarsvo ni bogove kaj, — da, potem je najboljše, da se vzameta ona in on, dobitna Butarieca in čevljarski mojster Smola. Tako se jima morebiti ne bo treba več hati bodočnosti. Da, bržko izlikala perilo, pojde v hotel. "Pri zlatem sidru" obhajat zaroko!

Potem se zapre okno prav načelo ali vendar ne tako hitro, da bi ne mogel reči kapitan Veslo: "Hvala Bogu" — in zaradi njega lahko plešeta mazurko takoj dolgo, da si zbrusiti pete pravljice gori do škrepev!

Oprosti mi, moj najdražji zaklad, čisto pozabil sem bil na to.

Zgodaj je začel

Za smeh in kratek čas.

AHA!

Oče: "To je pa imenitno! Vsi vklip ne znate ničesar! M' izmed vas se je vsaj nekaj učil ta večer?"

Pepček: "Naš Jazbee... ta že zna skakati čez palice!"

Dobesedno.

"Kako se pišeš?"

"Smit."

"In kako Te kličejo?"

"Paglevec."

Iz šole.

Katehet: Kako se pravi človeku, ki o svojem bližnjem samovo govoril, mu očita vsak najmanjši pregršek in ga sploh spravlja ob dobro ime?

Učence: Konkurent.

Pod 'varno zaščito.'

"Lepa živalica ta-le psiček

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK

Predsednik: JOHN GERH, Box 57, Briarwood, Pa.
 I. Podpredsednik: MICHAEL KLOBOCHAR, 115-7th St., Calumet, Mich.
 II. podpredsednik: ALFRED BALANT, 112 Sterling Ave., Barberville, O.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUCE, Box 105, Ely, Minn.
 Knjižnik: LOUIS KASTELIC, Box 511, Salida, Cola.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARVIN S. IVES, 808 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MICHAEL SUNDICH, 481-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHLER, 422 N. 4th St., Kansas City, Kansa.
 JOHN VOGREICH, 444-8th St., La Salle, Ill.
 JOHN ATWELL, 4419 Watt Ave., Cleveland, O.
 JOHN KRZISNIK, Box 128, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1782 W. 23rd St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHLAR, 808-8th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 761, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOZEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.
 ALOIS CHAMPA, od društva št. 2, Ely, Minn.
 JOHN KOVACH, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisni tiskajoči se uradnih zadev kakor tudi demarne poslati naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika poroča odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se neboje oziralo.

Društveno gledalište: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani. Bivši podane Fran Višnikar je umrl 5. februar, popoldne v 66. letu starosti. Višnikar je bil višjedostni svetnik, pa je bil že dolgo časa umirovjen. Deloval je do svoje upokojitve na sodišču v Ribnici, kjer se je mnogo trudil za mirne poravname pred sodiščem. Kot poslanec kranskega deželnega zboru je posebno znan iz za dobe, ko je s pokojnim Kersnikom in bivšim želzelnim glavarjem Šukljetom voril v deželnem zboru posebno kupino treh mož, takozvanimi "Tridelci". V deželnem zboru je zadaja leta zastopal dolenski mesta in trge, pri zadaji deželoborski olitvi pa ni več kandidiral. Izvoljen je bil tudi ljubljanski občinski svet, iz katerega je pa neavto radi bolezni iztopljal. Pripraval je liberalni stranki, v osebju občevanju je bil pa jako milen in prijazen. — Henrik Drasal, c. kr. carinski evident, star 67 let. — Hugo Eberl, sovetnik "Šrdečke Brata Eberl" — Anton Skok, mizarski pomočnik, 26 let. — Jernej Jenčnik, ubožec, 72 let. — Josipina Poljanšek, delavka-hilka, 52 let.

Umrli je na Savi ob južni železnični Tomaz Strus, star 73 let.

Zadužil se je dne 4. februar, ponosni v hlevu J. Hafnerja na Trati pri Škofji Loki Janez Šmid, delavec v Smoljevcu, občina Sečica, star 40 let. Kakor se domneva, prizigal je cigarete ter začagal stojiti, na kateri je ležal. Požar s planom ni mogel nastati, ker je bil hlev dobro zaprt, tedaj je manjkalo zraka. — Poginil je tudi vol, vreden 200 K in 12 kokoši.

Dolenjci so se poboljšali. Dolenjska se je leta in leta skoro za vsako poroto "postavila" s številom porotnih slučajev, večinoma sami uboji in detotori. V zadnjem času pa se opaža, da število porotnih slučajev vedno bolj pada, obenem tudi teža oboženih slučajev. Zadnja jesenska porota je bila v par dneh odpravljena.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovsko-obrtnike zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

Zaprišlo so v Ljubljnem tajnika trgovske zbornice dr. Reischla zaradi poneverb zbornične denarja. Iste znašajo nad 10 tisoč kron. Dr. Reischl jih je posabil za neko pasivno papirno tovarno, če je onemogočilo.

tovalca. Skromen, kakor je bil, je tako mesto, kjer je že infanterija in kjer je prostora dovolj za jahalne vaje. V poštev bi torej prisli mesti Maribor in Celje.

Nov slovenski časnik. V Prekmurju je začel izhajati nov slovenski časnik pod imenom "Nowine". Pisani je v prekmurskem narčaju in bo izhajal vsako nedeljo. Cena 3 K na leta. Urejuje ga znani rodoljub, župnik Jožef Klekl v Ceresoch — Cserfeld, Zala megye, Ogrsko (Hungary). umrla veleposetečna Marija Postružnik. Rančka je bila dobrotnica ubogih. — V Rogatcu je umrl vpokojeni nadučitelj in pustnik M. Drač.

Zmrznil je. Iz Št. Jurja ob J. ž. porečajo, da so v Kalobju našli zmrzljenega 83letnega delavca Jurja Skrabla.

Nezgoda. Iz Maribora poročajo: Dne 3. februar, dopoldne je šel pregledovalce proge Peter Škrbin, čen železniški most. Zaradi megli ni zapalil prihajajočega stroja. Stroj ga je zgrabil in sunil ob stran. Škrbič ima dvakrat zlomljeno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Zlata poroka. Pri Mali Nedelji sta 15. februar, obhajala Fran in Franciška Sterniča, podomacé Žerjav, na slovenskem način svojo zlato poroko. Sorodniki so zakonca posebno razvesili.

Velik požar. Dne 5. februar, popoldne je v trgu Ligist v skladščini župana in trgovca Finka eksplodiral bencin. V skladščini so poslali vajence Janeza Vervarja nekaj delat, kmalu nato je počelo, skozi okna se je pa valil gost dim in je švigel plamen. Trgovčev sin Fran Deerinis je vdrl v goreče poslopje in je primesel vsega ozogenega Vervarja iz skladščine. Dvojimo, da vajenec ozdravi. Poslopi je zgorel.

Odlikovanje. Poštno ravnateljstvo je priznalo poštnemu eksploratorju Antonu Žinku v Gradeu častno kolajno za 40letno zvestvo službov.

Primarij. Iz Slovengradea poročajo, da je zdravnik tamkajšnje bolnice dobil naslov primarij.

"Kmečki strahu" na Štajerskem se dolgo ne bo konč, kakor vse kaže. Listi poročajo, da je koncem januarja lovski objekt samostana St. Paul, kneza Lichtenstein in Schütte ter grofa Henkel-Donnersmacka napravilo veliko lova na četveronogi "kmečki strah". Zverino so tudi dobili 4. februar, a zopet se jim je izmučilo, ne da bi jo kdaj opazil. Baje gre nedvomno za veliko zver mačjega plemena. Lovci so na nekem mestu dognali, da je zver zgrabil velikega srnjaka in ga nesla 180 korakov daleč v neko zatisje, kjer ga je deloma požrla, z ostanki se pa ga postopeči.

Kmečki strah na Štajerskem se dolgo ne bo konč, kakor vse kaže. Listi poročajo, da je koncem januarja lovski objekt samostana St. Paul, kneza Lichtenstein in Schütte ter grofa Henkel-Donnersmacka napravilo veliko lova na četveronogi "kmečki strah". Zverino so tudi dobili 4. februar, a zopet se jim je izmučilo, ne da bi jo kdaj opazil. Baje gre nedvomno za veliko zver mačjega plemena. Lovci so na nekem mestu dognali, da je zver zgrabil velikega srnjaka in ga nesla 180 korakov daleč v neko zatisje, kjer ga je deloma požrla, z ostanki se pa ga postopeči.

Clovek ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se vedelo, kdo jih je zadel. Pobral jih je N. Tomasević, čen.

Reka ustrelil radi dveh divjih rac. V Bačini v Dalmaciji se je večja družba odpravila na lov na divje rabe. Padli sta dve rabe, a ni se ved

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nizn življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

"Kaj to tebi mar?" poseže Nikolaj vmes izpraznivi velik kozarec vina, da bi imel več korajče. Kajti bal se je pesti in moči svojega brata.

Martial se tudi za te besede ni nič zmenil ter nadaljeval proti svoji materi:

"Zal mi je, da sta šla otroka že spat..."

"Tem slabše", mu odvrne vdova.

"Da, tem slabše, — kajti zelo rad ju vidim poleg sebe takole pri jedi."

"Nam sta bila v nadlego. Zato smo ju zapodili gori", se vmesa spet Nikolaj. "Ce ti ni prav, pa pojdi k njima."

Martial pogleda svojega brata začuden ter skomizne z ramami pomenljivo, kakor bi spoznal ničnost premisljenega spora. Mirno si odreže kos kruha ter si naloži mesa na krožnik.

Pes se približa v spôstjivi razdalji Nikolaju. Bandit ga tako sune z nogo, da je uboga žival strašansko zalajala vselej tega sunka. Kajti dobro je vedel zaradi bratove malomarnosti in brezbržnosti razjarjeni razbojnik, da razdraži Martiala to njegovo početje.

Ta se zardi, stisne nož krčevito v desnični vzdari silno po mizi. Ali topot se še vzdrži in potliče svojega pesa s prijaznim naglašom:

"Sem, Nimrod!"

Pes leže k nogam svojega gospodarja.

To bratovo zatajevanje se ni nikakor ujemalo z Nikolajevimi nakanami. Razdražiti je hotel svojega brata do skrajnosti. Zato še pristavi zlobno:

"Meni so psi zopri. — Tvoj pes mora vun..."

Namesto odgovora si natoči Martial vina v kozarec ter ga izpije počasni.

Vdova in Nikolaj se spogledata površno, in mati mu namigne, naj nadaljuje svoje zabavjanje. Kajti upala je, kakor smo že omenili, da le silen preprič predpoli Martial z otoka.

Nikolaj pograbl torek palico, s katero je preteplala vdova Franca, stopi k psu ter ga vzdari rekoč:

"Vun, Nimrod!"

Dotlej si ni šekdar upal Nikolaj tukoj naravnost in vztrajno razdražiti svojega brata.

Volkuljin ljubimec si je nalač prizadeval boljšibolj ostati miren spoznavši, da so ga hoteli namenoma razkačiti do skrajnosti.

Ko zavili bolestno njegov pes, vstane Martial od mize, odpre vrata, ga izpusti na prost, ter spet sede mirno za mizo.

Ta nevjetna potprežljivost, katera se je prav malo skladala z razdražljivostjo Martijalovo, je spravila njegove nasprotnike v veliko zadrgo. Spogledovali so se in èudili.

Martial se je delal, kakor bi ne opazil vsega tega. Mirno je jodel dalje in molčal.

"Odnesi vino", ukaže vdova svoji hčeri.

Ta je hotela ravno izvršiti materin ukaz, pa reče Martial:

"Počakaj še, nisem še gotov."

"Tem slabše", ga zavrne vdova ter vzame sama steklenico spred njega.

"To je kaj drugega", reče Martial, nalije vode v kozarec, jo izpije ter emokne z jekom rekoč:

"Izborna pijaca!"

Ta brièmenna hladnokevnost je še povečala sovrašto v Nikoluju. Izprva je misil napasti Martijala kar brez vsakih ovinkov. Toda to misel je opustil, ker je le predobro poznal nenavadno moč svojega brata. Naenkrat pa vzklikne vzhicieno:

"Prav je, da si se udal s svojim psom, Martial. Sploh bi bil zelo pametno, da se pravidli temu. Kajti prav lahko pričakujes da osujoši z rogomati twojim ljubcem kakor Tvojega pesa."

"Da, če bi zadeba Twojega Volkulja nesreč, da pride sem kaj", seže sestra v besedu uganivši Nikolajevu nukano, "jo okoljutujo leve in desne."

"In jaz jo potlačim v blato na bregu", pristavi Nikolaj.

Martial je izjubil Volkulj z divjo strastjo. Zato mu je podrla to zasmehovanje vse mirovne skele. Zgubanci se mu četo in kriju udari v obraz. Zile na čelu mu zabrekajo in se napno liki vrvi. Vendar se je še preobvladal, da je zaklical Nikolaju s samo za spoznanje izpremenjenim glasom:

"Pazi se! Prepira isčeš z menoj. Lahko pa najdeš nekaj takega, česar ne pričakujes."

"Jaz?"

"Da — le dobro premisli!"

"Kaj, Nikolaj?" se spet vmeša sestra s porogljivim usmerom. "Martijal te je udaril? Ali čuješ, mati? Sedaj se pač ne čudi več, da se boji Nikolaj."

"Udaril me je, ker me je napadel nepričakovano", odgovori Nikolaj, ki je kar bledel od jeze.

"Lazš! Ti si me napadel zahrbitno, in jaz sem te same posvaril. Ce pa zineš še kako besedo o moji dekljici, — topot ti ne prizanesem — bos lahko misliš dolgo časa na to."

"In ce hočem jaz govoriti o Volkulji?" vpraša nalač sestra pikro.

"Namignem ti parkrat prijazno, in ce spet začneš, ti po-migrem se enkrat —"

"In ce govorim jaz?" vpraša vdova počasi in s povdarenkom.

"Ti?" vpraša Martijal premagovaje se na vse kriplje.

"Udaril tudi mene, kaj ne?"

"Ne. Toda če bos govorila slabo o Volkulji, pretepm Nikolaj..."

"Ti", zakriči bandit besno dvignivši svoj nevarni nož. "Ti me hočes naklestiti?"

"Nikolaj — proč z nožem!" krikne vdova ter urno vstane, da prestreže svojemu sinu nevarni zamah. Tu pa, pijan vina in jeze, sume sirovo svojo mater vstran ter plane na svojega brata.

Martial je bil izjurjen borilec s palico. Zato se urno umakne z gornjim životom bratovetu namahljuje ter zavilhi svojo žilovko tako silno, da je bliskovito in zvižgajo opisala osmico (8) v zraku. Nato pa je zadeba ob komolec Nikolajev desnice s tako močjo, da je valed prizadete bolečine omahnila banditu roka, in strašni nož je padel na tla.

"Razbojniki! Razdrobil si mi roko!" krikne bandit bolestno in besno.

"Ne. Cutil sem, kako je odskočila palica", odgovori Martijal ter sunz z nego pož pod kuhišnimi omara.

Nato zagradi Nikolajza za ovratnik, ga vleče do vrat male klesti, katero smo že omenili, odpre vrata ter porine vanjo brata, ki je bil valed uenadnega napada še popolnoma omamlijen.

Potem se vrne k ženskama, popade sestro za rame ter jo zaklene kljub njenemu upiranju, kričanju in mahljaju sekire, ki ga je lašči ranila na rami, v nizko sobico poleg kuhišnje.

Kaj nato se obrne k vдовi, katero je popolnoma presenetila ta Martijalova ročnost in nenadna gibanost.

"No, mati", ji reče Martijal, "sedaj pa še midva!"

"Da, midva", izpregovori mati, in rdečica se je pojavila na njenem sicer blemedem in hladnem obrazu, in v njenih očeh je bil brati breznejno sovrašto. "Da, midva!" ponovi grozna ženska z grozčim glasom. "Želela sem si ta trenotek! Izvej sledujič, kaj imam na sreu!"

"Tudi jaz Ti razkrijem, kar mi teži srce."

"Pomniti moras to noč, pa četudi doživis sto let —"

"Da, pomnil jo bom! Moj brat in moja sestra sta me hoteli umoriti. In ti nisi ganila niti prsta da bi ju zadrževala. Toda govoril! Kaj imate proti meni?"

"Kaj imamo?"

"Da."

"Odkar je umrl tvoj oče, nisi bil nič drugega kakor bojavljiva šeleva."

"Jaz?"

"Da, bojavljiva šeleva. Mesto da bi bil ostal pri nas ter nam pomagal, si zbežal v Rhambonillet ter tam postal divji lovec v družbi s tistim rokovnjacem, s katerim si se seznanil v Bercy."

"Ce bi bil ostal tukaj, bi bil že sedel v dosmrtni ječi kakor Ambrož, ali pa bil prav bližu na tem kakor Nikolaj. Ne mogel bi krasti kakor drugi — odtod vaše sovrašto!"

"In s kakšno obrtjo se ukvarjaš ti! Divjačino si kradel prej in sedaj kradeš ribe — tatvina brez nevernosti, bojavljiva tatvina!"

"Divjačina in ribe niso nikogar last. Danes so pri tem, ju tri pri onem. Kdor jih ujame, tega so. Ne kradem. In kar se teče bojavljivosti —"

"Nadalje pretepaš za denar ljudi, ki so slabotnejši od tebe."

"Ker so trpinčili še slabotnejše!"

"Rokodelstvo bojavljive duše!"

"Gotovo je dosti poštemejši rokodelstvo, ali nikakor nimaš ti pravice, da bi mi jih priporočala."

(Dalje prihodnjič)

Citajte

kaj pišejo rojaki o zdravilih svetovno znane lekarne

PARTOS v New Yorku.

Cenjeni gospod Partos! Poslano mi Partolo sem sprejet, in sem zelo hvalezen, ker sem poprej poskusil že nekatere zdravila in žalob vse je bilo zastonj. Moj želodec ni mogel prehajati nobene hrane že dva leta, a zdaj kakor ste mi odpolali eno skatujošo Vaše partole se pocutim kakor novorojenček in kakor hitro to posabil, se bom vam priporočil za drugo. Ker sem preprican, da Vaša zdravila so ta najboljša v Ameriki, zato Vas toplo priporočam vsem Slovencem, da se ne dajo zapeljati, in drago plačati druga zdravila, katera niso sploh nič vredna. To sem preprican in pišem resnicno, in Vam želim mnogo uspeha. Vaš udan

George Bizal, 913 Madison St., Butte, Mont.

Cenjeni gospod Partos! Poslano mi Partolo sem sprejet, in sem zelo hvalezen, ker sem poprej poskusil že nekatere zdravila in žalob vse je bilo zastonj. Moj želodec ni mogel prehajati nobene hrane že dva leta, a zdaj kakor ste mi odpolali eno skatujošo Vaše partole se pocutim kakor novorojenček in kakor hitro to posabil, se bom vam priporočil za drugo. Ker sem preprican, da Vaša zdravila so ta najboljša v Ameriki, zato Vas toplo priporočam vsem Slovencem, da se ne dajo zapeljati, in drago plačati druga zdravila, katera niso sploh nič vredna. To sem preprican in pišem resnicno, in Vam želim mnogo uspeha. Vaš udan

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanic, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vsebine, katera vsaki dan prejema lastnik omenjene lekarne in hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerejkoli naravni bolezni kakor: glavobolj, kašelj, na prah, pljučih, želodcu, trbuhi, ledvicah, jetrih, mehurju, ušesih, slabem spavanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so prezgodaj osivelj, NIKAR NE OBUPAJTE tudi če zdravila, katera ste dosedaj rabili niso imela uspeha temveč pišite takoj na doljni naslov ter pismu priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odpolijo zdravila za Vašo bolje lezenje in to poštne prostro.

Slovenski cenični in navodila se pošiljajo nasvet.

Pisma naslovajte točno na:

THE PARTOS PHARMACY,
160 — 2nd Ave., New York, N. Y.

Cenjenim slovenkim in hrvatskim podpornikom in povezim drahstvom se opis priporočam za obcio zaročil. — V salogi imam vse kar potrebujejo podporne ali novske drahstva. — Vsevele podljam poštne prostro: Plišite pon.

V salogi imam tudi vročkovske ure, verižice, prstane, medaljone, zapastne, zraka, broške, ukape itd.

Veliki vredni naslov je: ROCK BOX 220

Marija Grill
Prodaja bolj vina po 70c. galone
črno vino po 60c. " "
Bordalk 4 galone 61.00
Brinjevec 12 steklenic 62.00
4 gal. (modnik) 65.00
74 občine naslov je se pripravlja

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

141 parnik 1,417.710 ton
Hamburg-Amerika črta
Majhne doma redna dnevna linija na sicer, ki vzdružuje 74 različnih črt.

"VALERLAND", 650 črevijev dolg, 58.000 ton.
"IMPERATOR", 919 črevijev dolg, 62.000 ton.
Direktna zveza med

NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
RAITMOREM in HAMBURGOM,
HALIFAX in HAMBURGOM.
Najnije cene za v starj kraj in nazaj. Posebno pozornost potnikom slovensko narodnosti. Naivčev e udobnost v MEDKROVJU in TRETEM RAZREDU ki vsebuje kabinc na 2, 4, 6 in 8 postelj, obedinice, kapalnice, pralnice itd.

Za nadaljnje podrobne informacije obrnite se na:
Hamburg-American Line,
45 Broadway, New York
ali na krajevne agente.

HARMONIKE
bedna kakor šeckoli vrste izdelujem in popravljam po najnajih canah, a delo trpežno in samolesivo. V poprave sante aličivo vročko pošilje, ker sem že nad 16 let takoj v tem poslu in sedaj v svojem atelju domu. V popravki vzamem tranziske kakor vse druge harmonike ter razčinjam po delu kakorško kdo zahteva brez nadaljnja vprašanja.